

Glossa

Vida Consagrada

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Parlar de la comunitat eclesial fent servir la imatge del cos humà tenia sentit en la primera comunitat cristiana i continua tenint-ne ara. El nostre cos, en efecte, té diversos membres i amb funcions ben diferents, i és exactament això el que diu sant Pau en la seva carta als romans: En un cos hi ha molts membres, i no tots tenen la mateixa funció; també nosaltres, que som molts, units a Crist formem un sol cos i som membres els uns dels altres (12,4-5). I Pau mateix, en una altra carta, subratlla la importància de l'amor que hi ha d'haver entre tots els membres (1C 12-13). El cos de Crist, que és l'Església, només viu i s'edifica amb l'amor de caritat; el que hi ha d'haver entre els qui la formem i el que hem de manifestar arreu, envers tothom.

Els membres de la vida consagrada, en un sentit ben ampli i amb la seva diversitat, formen una d'aquestes porcions de l'Església que hem de tenir en gran estima, un dels membres del cos de Crist que hem de respectar i valorar. L'ur vocació arrela en el baptisme que hem rebut tots els cristians i que ens fa ser deixebles de Jesús.

Tot batejat s'ha de sentir, en certa manera, un cridat i un enviat. Els consagrats, doncs, són cridats a viure amb especial intensitat alguns dels aspectes fonamentals de la vida cristiana: la pregària, l'apostolat en les seves diverses formes, la fraternitat, la solidaritat..., sempre al servei de l'Església i del món. És per això que hi ha tanta diversitat de carismes, de dons, fruit de tantes necessitats d'abans i d'ara: ensenyament, acció social, sanitat, missions llunyanes o properes, marginació...

I pel que fa als monjos i monges, que anomenem contemplatius o de clausura, tenen com a eixos de vida el fet de compartir-ho tot en comunitat, la lectura espiritual i la pregària litúrgica, el treball manual o intel·lectual i l'aco-

lliment. La nostra diòcesi no està pas mancada d'aquesta digníssima realitat que és la vida consagrada, que són les comunitats religioses i monàstiques, que és l'orde de les verges: la seva pregària, el seu treball i tants serveis pastorals han ajudat i continuen ajudant no pas poc a la vida dels nostres pobles i de les nostres comunitats parroquials. És un goig i en donem gràcies a Déu.

L'Església celebra el dia de la Vida Consagrada el 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor. Enguany he proposat que aquesta jornada es miri de celebrar amb tota la comunitat parroquial en el marc de l'Eucaristia d'aquest diumenge que sol ser més compartida i més solemne. I és que és bo que tota la comunitat reconegui i festegi el tresor que és per a tots la vida consagrada. I que, junts, preguem perquè les comunitats religioses puguin acollir noves vocacions i perquè, vivint amb serenor i amb fe les diverses situacions de precarietat actuals, tots els seus membres es mantinguin generosament fidels a la seva consagració.

